

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 13 janar 2014
Nr. ref.:RK536/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI107/13

Parashtrues

Hasan Salihu

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit SCEL-09-0001-C1060 të
Dhomës së Posaqme të Gjykatës Supreme, të 25 marsit 2010**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtrues i kërkesës është z. Hasan Salihu nga fshati Bajçinë, komuna e Podujevës.

Vendimi i kontestuar

2. Aktgjykimi SCEL-09-0001-C1060 i Dhomës së Posacme të Gjykatës Supreme të Kosovës, i 25 marsit 2010.

Baza juridike

3. Kërkesa është e bazuar në Nenin 113.7 i Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), Nenin 49 të Ligjit Nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, i 15 janarit 2009, (në tekstin e mëtejmë: Ligi); dhe rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Objekti i çështjes

4. Kërkesa ka për objekt çështjeje të drejtën e supozuar të parashtruesit të kérkesës që të përfshihet në listën e të punësuarve që gjëzojnë të drejtën për një pjesë të të ardhurave nga privatizimi i NSH KNI “Ramiz Sadiku” Prishtinë.

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 19 korrik 2013, parashtruesi dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 5 gusht 2013, Kryetari, me Vendimin Nr. GJR. KI107/13, caktoi gjyqtarin Altay Suroy Gjyqtar raportues. Të njëjtën datë, Kryetari, me Vendimin Nr. KSH. KI107/13, caktoi Kolegjin shqyrtaues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Ivan Čukalović dhe Enver Hasani.
7. Më 30 gusht 2013, parashtruesi u njoftua për regjistrimin e kérkesës. Të njëjtën datë, kérkesa iu komunikua Dhomës së Posacme të Gjykatës Supreme (në tekstin e mëtejmë: Dhma e Posacme).
8. Më 21 tetor 2013, Kolegji shqyrtaues e shqyrtoi reportin e Gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhje e fakteve siç janë evidencuar nga dokumentet e dorëzuara nga parashtruesi i kérkesës

9. Më 2 prill 2009, parashtruesi i kérkesës dorëzoi një ankesë në Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejmë: AKP), me ç'rast kishte kerkuar të përfshihej në listën e të punësuarve që gjëzojnë të drejtën për një pjesë të të ardhurave nga privatizimi i NSH KNI “Ramiz Sadiku” Prishtinë.
10. Më 5 maj 2009, AKP-ja kishte njoftuar Dhomën e Posacme se parashtruesi i kérkesës nuk kishte ofruar asnjë dëshmi relevante se ka qenë në vazhdimësi në marrëdhënie pune në NSH “Ramiz Sadiku” Prishtinë dhe se në kohën e privatizimit të kësaj NSH-je, gjegjësisht më 27 qershor 2006, ai nuk kishte qenë punëtor i regjistruar i NSH-së. Për më tepër, AKP-ja po ashtu kishte njoftuar

Dhomën e Posaçme se parashtruesi i kërkesës nuk kishte dorëzuar ankesën e tij në AKP brenda afatit të caktuar nga Agjencia Kosovare e Mirëbesimit (pararendësi i AKP-së), më 31 gusht 2007.

11. Në përgjigjen e sipërpërmendor të 5 majit 2009, AKP-ja i ishte përgjigjur Dhomës së Posaçme "...duke marrë parasysh faktet e siguruara nga ankuesi (parashtruesi i kërkesës) dhe pas hetimeve shtesë të ndërmarra nga AKP-ja, AKP-ja është e mendimit se pretendimet e bëra nga ankuesi nuk mbështesin padinë e tij në pajtim me Rregulloren Nr. 2003/13 të UNMIK-ut, Neni 10, Pika 10.4".
12. Dhoma e Posaçme, me urdhrrin SCEL-09-0001, kërkoi nga parashtruesi i kërkesës të theksojë qartë se përse ai ka ushtruar ankesën e tij në Dhomën e Posaçme pas afatit ligjor. Parashtruesi i kërkesës u përgjigj ndaj urdhrit duke deklaruar se ai kishte parashtruar një ankesë të vonshme, sepse ai jeton në një fshat ku dërgesat postare janë gjithnjë me vonesë dhe se është informuar përkizazi me listën e publikuar nga bashkëfshatarët e tij që kishin shkuar në zyrën postare dhe kishin marrë dërgesën me vonesë.
13. Më 25 mars 2010, Dhoma e Posaçme, me Aktgjykimin SCEL-09-0001-C1060, hodhi poshtë ankesën e parashtruesit si të pabazuar.
14. Me Aktgjykimin e sipërpërmendor të 25 marsit 2010, Dhoma Posaçme kishte konstatuar se justifikimi i parashtruesit të kërkesës për dorëzim të ankesës me vonesë, është i pabazë dhe si i tillë nuk do të merret në konsideratë, sepse ligji në fuqi nuk përshkruan asnjë kërkesë ndaj AKP-së për njoftimin e secilit punëtor, por vetëm publikimin e listës në gazetë ditore me një këshillë rrëth mundësisë për të parashtruar një ankesë në Dhomën e Posaçme brenda 20 ditësh.
15. Dhoma e Posaçme po ashtu në pajtim me nenin 9.5 të Rregullores së UNMIK-ut 2008/4, kishte cekur në këshillë juridike se parashtruesi i kërkesës mund të paraqesë ankesë kundër vendimit të saj brenda tridhjetë (30) ditësh te Kolegji i Ankesave i Dhomës së Posaçme nga dita e pranimit të vendimit.

Ligji

"REGULLORE NR. 2003/13*
UNMIK/RREG/2003/13
9 maj 2003

MBI TRANSFORMIMIN E SË DREJTËS PËR PËRDORIMIN E PRONËS SË PATUNDHME NË PRONËSI SHOQËRORE

**Neni 10
TË DREJTAT E TË PUNËSUARVE**

10.4 Sipas këtij nenit, punëtori konsiderohet si legjitim nëse është i regjistruar si punëtor i ndërmarrjes në pronësi shoqërore në kohën e privatizimit dhe nëse konstatohet se ka qenë në listën e pagave të ndërmarrjes për jo më pak se tri (3) vite. Kjo kërkesë nuk i ndalon

punëtorët, të cilit pretendojnë se edhe ata do të ishin regjistruar apo punësuar, nëse nuk do të kishin qenë diskriminuar, që të paraqesin ankesë në Dhomën e Posaçme, në pajtim me paragrafin 10.6.

10.6 Pas paraqitjes së kërkesës nga individët me të drejtë të cenuar, ankesa lidhur me listën e të punësuarve me të drejta legjitime, e përcaktuar nga Agjencia dhe shpërndarja e fondeve nga llogaria e garancimbajtjes e paraparë në paragrafin 10.5, i nënshtronhet shqyrtimit nga Dhoma e Posaçme, në pajtim me nenin 4.1 (g) të Rregullores 2002/13.

(a) Ankesa duhet të dorëzohet në Dhomën e Posaçme brenda 20 ditëve pas shpalljes përfundimtare në media nga Agjencia, në bazë të paragrafit 10.3, të listës së të punësuarve me të drejta legjitime. Dhoma e Posaçme shqyrton çfarëdo ankesë në bazë të përparësisë dhe merr vendim për këto ankesa brenda 40 ditëve pas dorëzimit të tyre”.

Pretendimet e parashtruesit

16. Parashtruesi i kërkesës pretendon: “...se ishte punësuar në NSH “Ramiz Sadiku” Prishtinë qysht nga viti 1981 ndërsa më 28 shkurt 1990 forcat serbe e kishin diskriminuar atë dhe e kishin larguar nga puna”.
17. Parashtruesi i kërkesës pretendon se janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutë për shkak se nuk është përfshirë në listën e të punësuarve që gëzojnë të drejtën për një pjesë të të ardhurave nga privatizimi i NSH “Ramiz Sadiku” Prishtinë. Parashtruesi i kërkesës nuk i referohet shkeljes së ndonjë dispozite kushtetuese në veçanti.

Vlerësimi i pranueshmërisë

18. Për të qenë në gjendje për ta shqyrtuar kërkesën e parashtruesit, Gjykata së pari duhet të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, Ligj dhe të specifikuara më tej me Rregullore të punës.
19. Përkitali me kërkesën e parashtruesit, Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, që përcakton:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

20. Gjykata i referohet nenit 47 të Ligjit, që përcakton:

“Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

Individ mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

21. Në rastin konkret, Gjykata vëren se Dhoma e Posacme, në pajtim me ligjin në fuqi, me këshillë juridike ka njoftuar parashtruesin e kërkesës rreth mundësisë së tij që të ankohet te Kolegji i Ankesave i Dhomës së Posacme kundër vendimit të Trupi gjykues të Dhomës së Posacme.
22. Nga dokumentet e dorëzuara, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk ka sjellë asnje provë që ka vepruar sipas këshillës juridike të Dhomës së Posacme dhe që ka çuar deri në fund procedurën e iniciuar gjyqësore, përkatësisht ai nuk ka provuar se i ka shteruar të gjitha mjetet juridike siç përcaktohet me nenin 113.7 të Kushtetutës dhe nenin 47 të Ligjit.
23. Arsyetimi mbi rregullin e shterimit është që t'u ofrohet autoriteteve kompetente, duke përfshirë gjykatat, mundësia për të parandaluar ose për të korrigjuar shkeljet e supozuara të Kushtetutës. Rregulli bazohet në supozimin se rendi juridik i Kosovës do të sigurojë mjete efektive juridike kundër shkeljes së të drejtave kushtetuese. Ky është një aspekt i rëndësishëm i karakterit subsidiar të Kushtetutës (shih rastin KI41/09, parashtrues i kërkesës AAB-RIINVEST L.L.C., Prishtinë, Aktvendimi për papranueshmëri, i 21 janarit 2010, dhe mutatis mutandis, shih rastin Selmouni kundër Francës, Nr. 25 803/94, GJEDNJ, Vendimi i 28 korrikut 1999).
24. Gjykata i referohet nenit 49 të Ligjit, që përcakton:

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor. Në të gjitha rastet e tjera, afati fillon të ecë në ditën kur vendimi ose akti është shpallur publikisht. Nëse kërkesa është e drejtuar kundër një ligji, atëherë afati fillon të ecë që nga dita kur ligji ka hyrë në fuqi”.

25. Gjykata, po ashtu, i referohet rregullit 36 (1) b) të Rregullores së punës, që përcakton:

“Gjykata mund t’i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:

[...]

b) kërkesa parashtrohet brenda katër muajsh nga dita e dorëzimit të vendimit të mjetit të fundit juridik efektiv te parashtruesi...”.

26. Në këto rrethana, Gjykata vëren se vendimi që kontestohet nga parashtruesi i kërkesës është i 25 majit 2010, ndërsa kërkesa në Gjykatë është dorëzuar më 19 korrik 2013, çka nënkupton se kërkesa e parashtruesit nuk është në përputhje me nenin 49 të Ligjit dhe rregullin 36 (1) b) të Rregullores së punës, sepse është dorëzuar në Gjykatë për më shumë se tri vjet vonesë.
27. Gjykata rithekson se nen 49 i Ligjit dhe rregulli 36 (1) b) i Rregullores së punës kërkojnë nga parashtruesit, që pas shterimit të të gjitha mjetave juridike, të jenë të kujdeshëm që kërkesat t’i dorëzojnë në Gjykatën Kushtetuese brenda afatit katër mujor nga dita kur është pranuar vendimi i fundit gjyqësor.
28. Rezulton se kërkesa është e paafatshme.

29. Rrjedhimisht, kërkesa duhet të hidhet poshtë si e papranueshme për shkak të mospërmbushjes së kritereve të përcaktuara me nenin 49 të Ligjit dhe rregullin 36 (1) b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, bazuar në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 49 të Ligjit dhe rregullin 36 (1) b) të Rregullores së punës, më 21 tetor 2013, njëzëri

VENDOS

- I. TA HEDHË POSHTË kërkesën si të papranueshme;
- II. Ky vendim do t'u komunikohet palëve dhe do të publikohet në Gazeten Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- III. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Altay Suroy

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani

